

Självskattad hälsa och livskvalitet hos personer 67 år och äldre mätt med ICECAP-O och EQ-VAS: en analys av hur livsstil, demografi och boendeform påverkar

Abstract

Bakgrund: Syftet med denna studie var att undersöka om självskattad hälsa och livskvalitet skiljer sig mellan personer 67 år och äldre i tätort och glesbygd samt hur ålder, kön, rökning, alkoholvanor och fysisk aktivitet samvarierar med dessa utfall.

Metod: Studien baserades på enkätdata från projektet Hälsosamt åldrande och omfattade 2 581 deltagare i Kalmar län. Självskattad hälsa mättes med EQ-VAS och livskvalitet med ICECAP-O. Som oberoende variabler inkluderades boendeform, ålder, kön, rökning, riskbruk av alkohol och fysisk aktivitet. Data analyserades med deskriptiv statistik, chi-två-test och multipel linjär regression.

Resultat: Inga signifikanta skillnader i vare sig självskattad hälsa eller livskvalitet mellan deltagare i tätort och glesbygd påvisades. Fysisk aktivitet var den starkaste och mest konsekventa positiva prediktorn för både EQ-VAS och ICECAP-O. Högre ålder var associerad med lägre värden på båda utfallsmåtten. Kvinnor skattade sin hälsa något högre än män enligt EQ-VAS, medan kön inte visade något signifikant samband med ICECAP-O. Rökning uppvisade ett svagt negativt samband med livskvalitet, medan riskbruk av alkohol inte hade några självständiga effekter i de justerade modellerna.

Slutsats: Boendeform tycks inte vara avgörande för äldres skattade hälsa och livskvalitet i den studerade populationen. Fysisk aktivitet, har större betydelse för äldres självskattade hälsa och livskvalitet än geografisk boendemiljö. Resultaten understryker vikten av hälsofrämjande insatser som stödjer fysisk aktivitet bland äldre, oavsett boendemiljö.

Cristina Krounis, Valla vårdcentral